

16 martie – 22 martie

Judecarea Babilonului

Textul de memorat: „Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.»” (Apocalipsa 18:4,5)

Primele șase plăgi determină secarea Eufратului - oamenii dezamăgiți nu mai sprijină Babilonul. În ciuda pierderii acestui suport, căderea Babilonului este însoțită de o activitate intensă a demonilor care contrafac lucrarea lui Dumnezeu prin minuni, chiar foc coborât din cer, ceea ce constituie probabil o falsă redeșteptare religioasă (Apocalipsa 13:13). Lucrarea demonilor unește întreaga lume în pregătirea pentru bătălia de la Armagedon.

Chiar la începutul bătăliei finale are loc un mare cutremur, ca parte a plăgii a șaptea, și Babilonul este împărțit în trei (Apocalipsa 16:18,19). Babilonul din timpul sfârșitului este înfățișat prin imaginea unei cetăți, ca simbol al unirii de scurtă durată a triadei satanice - balaurul, fiara ridicată din mare și fiara ridicată din pământ - cu puterile religioase ale lumii împotriva poporului lui Dumnezeu. Unirea aceasta este distrusă, iar rezultatul este dezintegrarea Babilonului.

Apocalipsa 16:19 doar anunță prăbușirea Babilonului, iar capitolele 17 și 18 arată cum va avea loc efectiv această prăbușire.

Duminică, 17 martie – Babilonul spiritual

1. Ce simbolizează apele mari? Apocalipsa 17:1,15; Ieremia 51:13

În Biblie, femeia este un simbol pentru poporul lui Dumnezeu. Biserica adevărată a lui Dumnezeu este înfățișată printr-o femeie castă (Apocalipsa 12:1; 22:17), iar femeia adulteră îi reprezintă pe oamenii apostazi și necredincioși - Babilonul cel mare. Babilonul antic depindea de Eufrat pentru existență, iar Babilonul din timpul sfârșitului se bazează pe suportul maselor (simbolizate prin ape).

2. Care două categorii de oameni au o relație adulteră cu Babilonul din timpul sfârșitului și se lasă amăgiți de el? Apocalipsa 17:2; Apocalipsa 14:8; Apocalipsa 18:2,3

În prima categorie sunt împărații pământului, puterile politice conducătoare. În Vechiul Testament, termenul „curvie” este utilizat frecvent pentru a descrie îndepărtarea Israelului apostat de Dumnezeu și căderea lui în idolatrie (Isaia 1:21; Ieremia 3:1-10). Relația dintre împărații pământului și această „curvă” simbolizează unirea puterilor politice conducătoare cu Babilonul din timpul sfârșitului.

În a doua categorie sunt locuitorii pământului, masele conduse. Ei se îmbată cu „vinul Babilonului”. Spre deosebire de conducători, ei sunt amețiți de învățăturile și de practicile Babilonului, gândind că el îi poate proteja. Dacă beau, oamenii nu mai gândesc logic și sunt ușor de manipulat (Isaia 28:7). Lumea întreagă, cu excepția rămășiței credincioase, va fi dusă în eroare.

La sfârșit, masele vor fi duse în eroare. Ce ne spune aceasta despre pericolele opiniei populare?

Luni, 18 martie – Femeia care șade pe fiara stacojie

3. Ce reprezintă fiara și apele mari pe care le vede Ioan? Apocalipsa 17:3

Ioan este dus în viziune într-o pustie. El vede o femeie șezând pe o fiară stacojie, nu pe ape. Femeia de aici reprezintă o entitate religioasă, iar fiara, o putere politică. Imaginea aceasta în care religia domină puterea politică sugerează unirea lor în scopuri. Profeția arată deci că ele se vor uni în timpul sfârșitului. Faptul că desfrânata șade pe fiară înseamnă că ea o domină, înseamnă că acest sistem religios din timpul sfârșitului va domina puterea politică.

4. Ce legătură există între desfrânata din Apocalipsa 17:3-6 și balaur, fiara ridicată din mare și fiara ridicată din pământ (Apocalipsa 12 și 13)?

Desfrânata îmbrăcată în purpură și stacojiu este împodobită cu aur, pietre scumpe și mărgăritare, ca prostituatele din Antichitate (Jeremia 4:30). Culorile sugerează și puterea de stat, și autoritatea religioasă.

Îmbrăcămintea ei amintește și de veșmintele marelui-preot din Vechiul Testament, făcute din materiale de culoare purpurie și cărmăzicie (Exodul 28:5,6). Preoții purtau o inscripție pe mitră: „SFINȚENIE DOMNULUI” (vers. 36-38), ea are un nume scris pe frunte. Paharul din mâna ei sugerează jertfa de băutură din sanctuar (Exodul 30:9). Prin această înfățișare religioasă istorică, sistemul acesta religios din timpul sfârșitului devine o unealtă puternică prin care Satana atrage lumea de partea lui, dar rămâne o desfrânată și o mamă a desfrânatelor. Babilonul este îmbătat de sângele sfinților și al mucenicilor lui Isus - creștinismul medieval din Europa occidentală aflat sub conducerea papalității s-a făcut răspunzător pentru moartea a milioane de creștini credincioși Evangheliei.

Imaginea Babilonului din Apocalipsa 17 seamănă cu imaginea Izabelei din biserica Tiatira (Apocalipsa 2:20-23). Ce ne spune aceasta despre caracterul Babilonului din timpul sfârșitului?

Marti, 19 martie – Identificarea fiarei

Trăind în epoca ecumenismului, protestanții uită realitatea istorică a persecuției religioase din secolele trecute (Apocalipsa 12:13,14) și că, potrivit profeției, persecuția se va repeta și va fi mai aprigă.

5. Compară următoarele pasaje. Ce lămuriri aduc ele cu privire la cele trei etape ale existenței și activității fiarei? Apocalipsa 17:8; Apocalipsa 13:8; Apocalipsa 13:3

Despre fiara stacojie se spune că „era și nu mai este”, că „are să se ridice din Adânc și are să se ducă la pierzare”. Cele trei elemente menționate sugerează mai înainte de toate o contrafacere a Numelui lui Yahwé, „Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine” (Apocalipsa 1:4; 4:8). Apoi, reprezintă cele trei etape ale existenței fiarei:

(1) Fiara „era”, a existat în trecut - vezi activitatea ei din perioada celor 1 260 de zile profetice (Apocalipsa 13:5).

(2) „Nu mai este.” Primind rana de moarte (vers. 3) în anul 1798, fiara a încetat să fie o putere persecutoare. Pentru un timp, a dispărut de pe scena lumii, și totuși a supraviețuit.

(3) La final, odată cu vindecarea răni de moarte, ea va reveni la viață cu mare furie satanică.

Apocalipsa 17 descrie fiara din Apocalipsa 13:1-8 la momentul vindecării răni de moarte. Pe ea șade desfrânata numită Babilon. Va exista iar o unire temporară între religie și politică, la fel ca în Evul Mediu, și va izbucni din nou persecuția.

„Să renască opoziția, să domnească din nou fanatismul și intoleranța, să se aprindă persecuția, și atunci cei cu inima împărțită și ipocriții se vor clătina și vor renunța la credință, dar creștinul adevărat va sta tare ca o stâncă, credința lui va fi mai puternică și speranța lui va fi mai strălucitoare decât în zilele de prosperitate” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 495).

Cum ar trebui să fie experiența noastră creștină acum, înainte de aprinderea persecuției?

Miercuri, 20 martie – Cele șapte capete ale fiarei

6. Pentru a înțelege ce sunt cele șapte capete este nevoie de o minte plină de înțelepciune. Despre ce înțelepciune este vorba aici? Cum o putem obține? Apocalipsa 17:9-11; Apocalipsa 13:18; Iacov 1:5

Unii traducători consideră că aici se face referire la cele șapte dealuri pe care este ridicată Roma și traduc grecescul *oroi* („munți”) prin „dealuri”. Sunt și șapte împărați care sunt simbolizați prin cei șapte munți. Însă munții aceștia există succesiv, nu simultan și nu simbolizează împărați ca persoane, fiindcă Apocalipsa nu se ocupă de indivizi, ci de sisteme. În Biblie, munții reprezintă adesea puteri mondiale sau imperii (Ieremia 51:25; Ezechiel 35:2,3). În profetia biblică, „împărații” semnifică împărății (vezi Daniel 2:37-39; 7:17). Prin urmare, se pare că cei șapte munți reprezintă șapte mari imperii succesive care au dominat lumea de-a lungul istoriei și prin care Satana s-a opus lui Dumnezeu și i-a făcut rău poporului Său. Din perspectiva lui Ioan, cinci dintre aceste imperii au căzut, unul este și celălalt n-a venit încă. Cele cinci care au căzut sunt marile împărății care au dominat în perioada Vechiului Testament și care i-au făcut rău (uneori) poporului lui Dumnezeu: Egiptul, Asiria, Babilonul, Persia și Grecia. Împărăția a șasea este Imperiul Roman din timpul lui Ioan.

Împărăția a șaptea este fiara din Apocalipsa 13, biserica medievală condusă de papalitate, care a stăpânit peste poporul lui Dumnezeu și i-a făcut rău. Ea urma să vină după moartea lui Ioan și după căderea Imperiului Roman păgân. Istoria confirmă profetia aceasta, care a fost făcută cu mai multe secole înainte de evenimentele pe care le anunța.

Ioan află că fiara stacojie se află în etapa capului al optulea, deși este din numărul celor șapte. Din care șapte? Din moment ce capetele apar succesiv în timp, capul al optulea este probabil succesorul celui de-al șaptelea care a primit rana de moarte. În etapa acestui al optulea cap o poartă fiara stacojie pe desfrânata Babilon. Astăzi ne aflăm în perioada vindecării răni de moarte. Capul al optulea va intra în scenă chiar înainte de sfârșit și va merge la pierzare.

Joi, 21 martie – Căderea Babilonului

7. Ce aflăm despre cei „zece împărați”? Apocalipsa 17:12-15; Apocalipsa 16:12-16

Sunt diverse interpretări pentru identitatea acestor împărați. Dar Apocalipsa nu spune cine sunt, ci doar că ei formează o coaliție politică de scurtă durată chiar înainte de sfârșit și că susțin Babilonul.

Apocalipsa 17:13,14 redă din nou pe scurt bătălia de la Armaghedon, prezentată inițial în Apocalipsa 12:12-17. La instigarea triadei satanice, coaliția politică mondială se va război cu Mielul. Aceasta arată că bătălia finală nu este un conflict armat din Orientul Mijlociu, ci conflictul de veacuri dintre Satana și coaliția lui, pe de o parte, și Hristos și poporul Lui credincios, de cealaltă parte.

8. Care este cauza schimbării de atitudine a celor zece împărați față de Babilon? Cine se află în spatele lucrurilor care i se întâmplă Babilonului? Apocalipsa 17:16-18; Apocalipsa 16:2-12

Scena aceasta este un alt mod de a descrie secarea Eufratului (Apocalipsa 16:12). Ioan folosește limbajul Vechiului Testament care zugrăvește judecățile lui Dumnezeu împotriva Ierusalimului (Ieremia 4:30). Arderea era pedeapsa pentru fiica unui mare-preot implicată în prostituție (Leviticul 21:9). În Apocalipsa 16:10-12 se arată că puterile politice sunt dezamăgite de neputința sistemului religios de a proteja de plăgi. Se simt înșelate și îl atacă cu ostilitate. Acest sistem religios apostat de la sfârșitul timpului este pedepsit împreună cu toți cei care au ales să se identifice cu el.

Multe întrebări legate de evenimentele de la sfârșit rămân fără răspuns și ne pot pune în încurcătură. Ce făgăduință ne este dată în Apocalipsa 17:14 și ce semnificație are ea pentru noi?

Vineri, 22 martie – Un gând de încheiere

Înainte ca Babilonul să dispară, o voce din cer îi îndeamnă pe copiii lui Dumnezeu care se mai află în el să iasă de acolo (Apocalipsa 18:4). Mulți închinători ai lui Dumnezeu se mai află încă în Babilon din diferite motive. Prin biserica Sa din timpul sfârșitului, Dumnezeu îi cheamă să iasă de acolo ca să nu fie părtași la păcatele lui. Ei trebuie să iasă din el dacă vor să nu aibă soarta lui. Dumnezeu nu vrea ca vreunul dintre ei să piară. Apocalipsa 19:1-10 ne arată că mulți oameni evlavioși din Babilon vor răspunde acestui apel. Gândește-te atunci la responsabilitatea uriașă care ne revine, ca biserică a rămășiței, și la marea noastră nevoie de putere de la Dumnezeu!

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Numeri 30-36

1. Cum se putea întări sau desființa juruința unei femei măritate?
2. Câți ostași, dintre cei care au luptat contra madianiților, au lipsit după încetarea luptei?
3. Ce caracteristică avea Elim – unul dintre locurile unde au tăbărât israeliții?
4. Pentru cine era interzis să se primească răscumpărare?

Istoria mântuirii, capitolul 56

5. Cine sunt cei care se unesc în a arunca reproșuri asupra creștinismului?